

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ผู้วิจัย	นางอาภรณ์ บุญภูมิ
หน่วยงาน	โรงเรียนเทศบาล 1 (วิทยานารี) กองการศึกษาเทศบาลเมืองชัยภูมิ อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
ปีที่พิมพ์	2554

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 3) เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 (วิทยานารี) กองการศึกษาเทศบาลเมืองชัยภูมิ อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็นด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากซึ่งใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (Unit of Analysis) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึกทักษะ 3) แบบประเมินพฤติกรรมการเรียน 4) แบบทดสอบหลังฝึกทักษะ 5) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 6) แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ และ 7) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าร้อยละ (%) ค่า t-test แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.52/86.25 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ความคิดสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจเจกบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ นับเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าของประเทศในการช่วยพัฒนาชาติให้เจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันความคิดสร้างสรรค์นำมาซึ่งความสำเร็จให้กับแต่ละบุคคล เพราะผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์จะเป็นผู้ที่มองการณ์ไกล เข้าใจปัญหา สามารถคิดหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่แปลกใหม่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ มองปัญหาในแง่มุมใหม่ที่ไม่มีใครคิดถึงกรอบความคิดหรือวิธีการแก้ปัญหาแบบเดิม เนื่องจากสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา (ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์. 2546 : 182 – 183) และวิธีที่จะทำให้ทรัพยากรมนุษย์มีคุณลักษณะดังกล่าวได้จำเป็นต้องขับเคลื่อนโดยการใช้การศึกษา (ลีปพนนท์ เกตุทัต. 2543 : 60) เพราะการศึกษาเป็นกลวิธีในการพัฒนามนุษย์ไปสู่ทิศทางการที่สังคมต้องการ ดังนั้นเมื่อภาวะสังคมเปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์ ระบบการศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับไปด้วยเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาในด้านกระบวนการคิด (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2543 : 1) ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหลักของการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา

24 ข้อ 2 ด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพกระบวนการคิดของผู้เรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2548 : 2) โดยเฉพาะความคิดสร้างสรรค์ที่มีค่าและสำคัญที่สุด ที่มนุษย์ต้องนำมาใช้ในการแก้ปัญหา ขณะเดียวกันก็สร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ ที่มีคุณค่า (สุจริต เพียรชอบ. 2540 : 1) แนวคิดนี้สอดคล้องกับ เดอ โบโน (De Bono” 2004 : 1) ที่กล่าวว่า การเสริมสร้างคนให้มีความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญเพราะคนจะใช้ความคิดสร้างสรรค์ผลิตสิ่งใหม่ ๆ และมีวิธีการคิดแก้ปัญหาอย่างมีกลยุทธ์รอบด้านลึกซึ้ง ไม่เฉพาะด้านการทำงานเท่านั้นแต่ความคิดสร้างสรรค์ยังสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันหรือแม้กระทั่งชีวิตครอบครัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่สามารถทำให้เกิดขึ้นได้เพราะความคิดสร้างสรรค์จะมีอยู่ในตัวคนทุกคน ขึ้นอยู่กับสิ่งที่มีอยู่นั้นได้ถูกกระตุ้น ฝึกฝน ส่งเสริมด้วยวิธีการใดบ้าง และประการที่สำคัญมีความต่อเนื่องหรือไม่ เพราะคุณภาพของความคิดสร้างสรรค์นั้นขึ้นอยู่กับการใช้ไม่ใช่การมีเท่านั้น ดังนั้นการฝึกฝนทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่คนควรได้รับ เพื่อให้บุคคลที่มีคุณภาพสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ มีนักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่านได้แสดงแนวคตินานาทัศนะไว้ดังนี้ โรเจอร์ส (Rogers. 1970 : 78 – 80) กล่าวว่า การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สามารถกระทำได้โดยการจัดการเรียนการสอน และการจัดการเรียนการสอนต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับความรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น (กรมวิชาการ. 2542 : 4) สอดคล้องกับหลักการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนของยูเนสโก คือ การเรียนเพื่อรู้การเรียนเพื่อปฏิบัติได้จริง การเรียนเพื่ออยู่ร่วมกัน (ยูเนสโก. 2540 : 121) ดังที่กิลฟอร์ด (Guilford. 1967 : 339 - 340) กล่าวว่า ครูผู้สอนสามารถฝึกให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้ โดยคล่องแคล่วในการคิด ความยืดหยุ่น และความคิดที่เป็นตัวของตัวเอง โดยเฉพาะผู้ที่มีลักษณะสามประการนี้สูงในกระบวนการคิดถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์สูง ซึ่งประกอบด้วย 1) การเปิดรับประสบการณ์ คือ การไม่ยึดถืออะไรที่ตายตัว มีใจกว้างในสิ่งที่สงสัยหรือคลุมเครือและสามารถยอมรับข้อเสนอที่ขัดแย้งกันได้ 2) แต่ละบุคคลสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองโดยอิสระจากความกดดันภายนอก 3) ความสามารถที่จะสัมผัสกับความรู้เบื้องต้นและสังกัป ซึ่งขึ้นอยู่กับพื้นฐานความมั่นคงของบุคคล คุณค่าแห่งตน และความเป็นอิสระทางด้านจิตใจ สิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดความงอกงามของการรับรู้แบบของชีวิต หรือการปฏิสัมพันธ์ด้านแรงจูงใจกับสิ่งแวดล้อม และเบอร์นาร์ด (Bernard. 1972 : 302) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ควรใช้การสอนแบบระดมความคิด (Brainstorming) ซึ่งเป็นวิธีที่สมาชิกในกลุ่มจะถูกกระตุ้นเร่งเร้าให้เสนอแนวความคิดของตนเองออกมาเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือใช้วิธีสอนเป็นทีมที่มีส่วนทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ แต่ผู้สอนควรตระหนักถึงความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคนด้วย นอกจากนี้ เดวิด

(David. 1983) ยังมีแนวคิดที่สนับสนุนเทคนิคการสอนชนิดนี้ โดยได้รวบรวมแนวความคิดของนักจิตวิทยาและนักการศึกษาที่กล่าวถึงเทคนิคการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นมาตรฐานเพื่อใช้ในการฝึกฝนบุคคลทั่วไป ให้มีความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น (กรมวิชาการ. 2535 : 22 – 24 ; อ้างถึงใน David. 1983)

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 (วิทยานารี) พบว่า เมื่อมีคำถามของครูในระหว่างการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนมักจะทำตอบคำถามซ้ำ ๆ กัน ลอกเลียนแบบกัน ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง ไม่ค่อยคิดอะไรแปลกใหม่ และผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษาไทยน้อย ไม่เห็นความสำคัญและไม่สนใจภาษาไทยเท่าที่ควร ไม่รักและภูมิใจในภาษาไทย ขาดความสามารถในการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ขาดความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล และไม่เห็นคุณค่าของวรรณคดีไทย ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2552 ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 69 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่ทางโรงเรียนตั้งไว้ คือ ร้อยละ 75 จากปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขและส่งเสริมให้กับนักเรียน โดยเฉพาะกับเด็กระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ระดับอื่น ๆ ต่อไป จากสภาพปัญหาข้างต้น จึงกล่าวได้ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดสร้างสรรค์น้อย ดังที่ สตาคเวตเตอร์ (Starkweather. 1962 ; อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี. 2540 : 15) กล่าวว่า คนที่มีความคิดสร้างสรรค์เป็นผู้ที่ไม่ยอมคล้อยตามความคิดเห็นของคนอื่นอย่างง่ายดาย ซึ่งสอดคล้องกับ ฮิลการ์ดและแอทกินสัน (Hillgard and Atkinson. 1967 ; อ้างถึงใน อรพิน ศิริสัมพันธ์. 2538 : 44) ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์เป็นผู้ที่มีความคิดอิสระ ไม่ชอบตามอย่างใคร ชอบคิดหรือทำในสิ่งที่ซับซ้อนแปลกใหม่

ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน เนื่องจากความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมและพัฒนา ความคิดสร้างสรรค์สามารถส่งเสริมได้ด้วยการจัดการเรียนรู้ การฝึกฝน ส่งเสริมให้ผู้เรียนถามหรือถามผู้เรียน เพื่อจะได้ฝึกคิดหาวิธีแก้ไขปัญหาหลาย ๆ รูปแบบ ซึ่งการฝึกจะมีความสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ดังที่ ทอเรนซ์ (Torrance and Torrance. 1973 ; อ้างถึงใน ประสาท อิศรปริดา. 2530 : 10) เชื่อว่า ความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลพัฒนาด้วยกระบวนการฝึก และการฝึกเพื่อส่งเสริมและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์มีหลายวิธี เช่น การใช้แบบฝึกความคิดสร้างสรรค์ การระดมสมอง วิธีซีเน็คติคส์ (Synectics) การใช้แบบฝึกวาดภาพ การใช้ชุดกิจกรรมฝึกความคิดสร้างสรรค์ การฝึกคิดเปรียบเทียบอุปมาอุปมัย การระดมพลังสมอง การฝึกจินตนาการ การฝึกคิดแบบหวนกลับไป การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยเน้นกระบวนการสอนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว สามารถนำกระบวนการไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น

จากผลการวิจัยและพัฒนาการทางการศึกษา ทำให้ยอมรับว่าคนเราชอบที่จะเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ ด้วยการทำกิจกรรมและฝึกแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์แบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมากกว่าครูเป็นศูนย์กลาง (อารี พันธุ์ณี, 2540 : 11) ดังนั้นครูจึงต้องหาวิธีกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกความคิดสร้างสรรค์ โดยการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ และศึกษาเทคนิค วิธีการมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องจนเกิดความคงทน เพราะลักษณะทั่วไปของการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจะต้องเน้นทั้งการใช้ทักษะทางภาษาและทักษะทางสติปัญญา ดังนั้นจึงเป็นการเรียนที่ต้องฝึกหัดและฝึกฝนอย่างเพียงพอ ในการจัดการเรียนรู้จำเป็นต้องมีแบบฝึกทักษะให้ทำด้วย นักเรียนจึงจะสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว ส่วนเทคนิควิธีการที่สามารถส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนนั้น มีหลากหลายวิธีและวิธีหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญกับผู้เรียน ฝึกผู้เรียนให้มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และสามารถนำแนวทางไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ ซึ่งนวัตกรรมดังกล่าวคือ การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) และแบบฝึกทักษะ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) เป็นวิธีการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ วิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA) เป็นรูปแบบหนึ่งที่ใช้แบบประสาน 5 แนวคิด คือ แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ และแนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ กิจกรรมดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง และความรู้ความเข้าใจที่เกิดขึ้นจะมีความลึกซึ้งและอยู่คงทนมาก หากผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ (Application) ในสถานการณ์ที่หลากหลาย (ทิสนา เขมมณี, 2550 : 282) ส่วนแบบฝึกเป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ฝึกทักษะเพิ่มเติมเนื้อหาจนปฏิบัติได้อย่างชำนาญและให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (เดือนใจ ตรีเนตร, 2544 : 5) และการทำแบบฝึกทักษะจะทำให้เด็กเกิดความมั่นใจ คล่องแคล่วในแต่ละทักษะสามารถใช้ภาษาสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดและเหตุผล (กรมวิชาการ, 2535 : คำนำ) ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเป็นการวางพื้นฐานการคิดสร้างสรรค์ให้แก่ผู้เรียน และเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สมมุติฐานการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน
3. ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน
4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กองการศึกษาเทศบาลเมืองชัยภูมิ อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 6 ห้องเรียน รวม 205 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนเทศบาล 1 (วิทยานารี) กองการศึกษาเทศบาลเมืองชัยภูมิ อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 26 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็นด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากซึ่งใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (Unit of Analysis)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA MODEL) และแบบฝึกทักษะ ชุดภาษาน่ารู้

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษาน่ารู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และความพึงพอใจของนักเรียน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ได้แก่ เรื่อง จำนวน มาตราแม่ กน มาตราแม่ กก มาตราแม่ กข มาตราแม่ กค คำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำประสม คำที่มีตัวการันต์ คำที่ใช้ รร คำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ และคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ตั้งแต่ วันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ถึง วันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2554 จำนวน 12 แผน รวม 24 ชั่วโมง โดยไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา จำนวน 12 แผน ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ค่าความเหมาะสมเท่ากับ 4.75 หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา มีความเหมาะสมมากที่สุด

2. แบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 เล่ม ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ค่าความเหมาะสมเท่ากับ 4.95 หมายความว่า แบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ มีความเหมาะสมมากที่สุด

3. แบบประเมินพฤติกรรมการเรียน ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ค่าความเหมาะสมเท่ากับ 5.00 หมายความว่า แบบประเมินพฤติกรรมการเรียน มีความเหมาะสมมากที่สุด

4. แบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 12 ชุด เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ชุดละ 10 ข้อ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 ค่าความยากระหว่าง 0.37 ถึง 0.67 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 ถึง 0.60 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 ถึง 0.90

5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 ค่าความยากระหว่าง 0.40 ถึง 0.63 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 ถึง 0.47 และความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.60

6. แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 3 ฉบับ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 ฉบับที่ 1 ได้ค่าความยากระหว่าง 0.47 ถึง 0.77 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.20 ถึง 0.62 ฉบับที่ 2 ได้ค่าความยากระหว่าง 0.24 ถึง 0.53 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.24 ถึง 0.58 ฉบับที่ 3 ได้ค่าความยากระหว่าง 0.21 ถึง 0.69 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.20 ถึง 0.43 และความเชื่อมั่นฉบับที่ 1 เท่ากับ 0.81 ฉบับที่ 2 เท่ากับ 0.83 และฉบับที่ 3 เท่ากับ 0.75

7. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ค่าความเหมาะสมเท่ากับ 5.00 หมายความว่า แบบวัดความพึงพอใจ มีความเหมาะสมมากที่สุด ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.31 ถึง 0.50 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 (วิทยานารี) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 26 คน โดยมีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล 1 (วิทยานารี) เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. วางแผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เตรียมเอกสาร เนื้อหา สื่อ และวัสดุอุปกรณ์ในการจัดการเรียนรู้
3. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ ไปทดสอบก่อนเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
4. ดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 12 แผน กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 (วิทยานารี) จำนวน 26 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เวลาในการสอนจำนวน 6 สัปดาห์ ๆ ละ 4 ชั่วโมง รวมเป็น 24 ชั่วโมง โดยไม่นับรวมวันที่ทดสอบก่อนและหลังเรียน ในระหว่างการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยได้ประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนทุกคนด้วยแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ผู้วิจัยให้นักเรียนทดสอบหลังฝึกทักษะด้วยแบบทดสอบหลังฝึกทักษะของแต่ละหน่วย จำนวน 10 ข้อ
5. หลังจากการทดลองสิ้นสุด ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ ไปทดสอบหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน

6. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตรสัดส่วนระหว่างประสิทธิภาพของกระบวนการกับประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2)

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test dependent)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test dependent)

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.28/86.25 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ความคิดสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 เนื่องจากความคิดสร้างสรรค์เป็นคุณสมบัติที่สำคัญและจำเป็นสำหรับทุกคน จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดสร้างสรรค์สามารถฝึกฝน พัฒนา และส่งเสริมได้ในทุกระดับ ดังนั้นผู้บริหารจำเป็นต้องให้ความสำคัญ โดยให้การสนับสนุน ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ อย่างเป็นทางการ พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทั้งทางด้านบุคคล อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้

1.2 ความคิดสร้างสรรค์เป็นคุณสมบัติที่สำคัญและจำเป็นสำหรับบุคคลในสังคมทุกระดับ จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดสร้างสรรค์สามารถทำให้เกิดขึ้นได้โดยการจัดการเรียนรู้และฝึกทักษะ ดังนั้นจึงควรเร่งส่งเสริมให้ผู้มีบทบาทในการสร้างคน สร้างชาติ ตระหนักถึงความจำเป็นในการสอดแทรกกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในกิจกรรมการเรียนรู้ทุกรายวิชา และทุกระดับชั้น

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

2.1 จากผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นการพัฒนาระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม

กระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และกระบวนการแสวงหาความรู้ โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างแท้จริง และให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยอาศัยความร่วมมือจากกลุ่ม ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ควรจัดกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 3-4 คน โดยจัดละความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ ในอัตราส่วน 1:1:1 หรือ 1:2:1 เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา

2.2 จากผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้เรียนส่วนใหญ่ชอบการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพราะได้ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ทำให้เรียนรู้ได้เร็วขึ้น มีความสนุกสนาน มีกิจกรรมให้ฝึกหลากหลาย ทำท่ายความสามารถ ทำงานด้วยความกระตือรือร้นเพื่อให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด และได้ฝึกความคิดสร้างสรรค์ แต่ผู้เรียนส่วนน้อยซึ่งมีความสามารถอยู่ในระดับต่ำ ทำแบบฝึกทักษะไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนด จึงให้ความสนใจต่อการเรียนน้อยลง ชวนเพื่อนเล่นและคุยกัน ดังนั้นในการสร้างแบบฝึกทักษะจึงต้องใช้หลักการทางจิตวิทยาประกอบเพื่อให้แบบฝึกทักษะมีความสมบูรณ์ เหมาะสมที่จะนำไปใช้กับผู้เรียนให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจ และใช้ฝึกทักษะอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 จากผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้นในขณะที่ดำเนินการจัดการเรียนรู้ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นกัลยาณมิตร ให้คำปรึกษาในทุกกรณี ให้ความสำคัญกับความคิดของผู้เรียนทุกคน รวมทั้งความคิดที่แปลกแตกต่างจากเพื่อน ๆ หรือจากความคิดของครู จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดอย่างอิสระ คอยกระตุ้นยั่วยุให้ผู้เรียนทุกคนได้แสดงความคิดเห็น และให้แรงเสริมทางบวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกระหายใคร่รู้ และมีความเชื่อมั่นในตนเอง จึงจะสามารถส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านอื่น เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา ด้านอารมณ์ และด้านวัฒนธรรม สำหรับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ต่อไป

3.2 ควรพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษานำรู้ ด้วยการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบอื่น ๆ มาบูรณาการร่วมกัน เพื่อให้สามารถนำการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายและกว้างขวางยิ่งขึ้น

3.3 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดภาษาน่ารู้ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นความจำเป็นอันดับแรกเพราะผู้เรียนในช่วงชั้นนี้เป็นช่วงที่มีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ลดลง หากได้รับการส่งเสริมโดยเริ่มพัฒนาตั้งแต่ช่วงปฐมวัยซึ่งเป็นก้าวแรกที่เด็กเริ่มเข้าศึกษาในระบบโรงเรียนก็จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพทางความคิดให้สูงสุด จึงควรมีการวิจัยเพื่อส่งเสริมหรือพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สำหรับผู้เรียนในระดับปฐมวัยต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. **ความคิดสร้างสรรค์** หลักการ ทฤษฎี การเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล.

กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ, 2535.

_____. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542**. กรุงเทพฯ : อรุณสภาคัดพร้าว, 2542.

ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์. **ความคิดสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

เดือนใจ ศรีเนตร. **ผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นที่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2544.

ทิสนา เขมมณี. **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

ประสาธ อิศรปริดา. **การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการฝึก**. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์, 2530.

ยูเนสโก. **การเรียนรู้ขุมทรัพย์ในตน**. (Learning : The Treasure Within). รายงานเสนอต่อยูเนสโก โดยคณะกรรมการนานาชาติว่าด้วยการศึกษา ในศตวรรษที่ 21 สำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติ 1997 ฉบับภาษาไทย, 2540.

วิชัย วงษ์ใหญ่. **กิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กก่อนวัยเรียน**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2543.

สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. **มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2542.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. **รายงานความก้าวหน้าการจัดการเรียนรู้ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี 2547-2548**. กรุงเทพฯ : บริษัท เพลิน สตูดิโอ จำกัด, 2548.

- สิปปนนท์ เกตุทัต. การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์สู่ความก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติใน
ศตวรรษหน้า. กรุงเทพฯ : ไม่ปรากฏแหล่งที่พิมพ์, 2543.
- สุจริต เพียรชอบ. ภูมิปัญญาทางภาษา : เครื่องมือพัฒนาทักษะการคิด. กรุงเทพฯ : สถาบัน
ภาษาไทย, 2540.
- อารี พันธุ์มณี. คิดอย่างสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง, 2540.
- อรพินท์ ศิริสัมพันธ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคิดอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนสังคมศึกษา โดยการสอนแบบซินเดิลด์ส์กับการสอนตามคู่มือ
การสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2538.
- Bernard, Harold W. **Psychology of Learning and Teaching**. New York : McGraw-Hill,
1972.
- De Bono, Edward. **Edward de Bono's Methods & Concepts of Lateral Thinking**
Advanced Practical Thinking, Inc. Official Edward de Bono Thinking Methods,
2004. Retrieved March, 2010. from <http://eee.aptt.com/itemethods.htm>.
- Guilford, J.P. **The Nature of Intelligence**. New York : McGraw-Hill, 1967.
- Rogers, C.R. **The Gifted. Developing Total Talent**. Springfield, Illinois : Charies & C.
Thomas Publishers, 1970.